АКАДЕМИЯ ЗА МУЗИКАЛНО, ТАНЦОВО И ИЗОБРАЗИТЕЛНО ИЗКУСТВО „ПРОФ. АСЕН ДИАМАНДИЕВ“ – ПЛОВДИВ

ФАКУЛТЕТ “МУЗИКАЛЕН ФОЛКЛОР И ХОРЕОГРАФИЯ”

КАТЕДРА “Музикален фолклор“

УЧЕБНА ПРОГРАМА

по дисциплината

ИСТОРИЯ НА ИЗОБРАЗИТЕЛНОТО ИЗКУСТВО

Образователно-квалификационна степен: Бакалавър

Специалност: Изпълнителско изкуство (народни инструменти или народно пеене)

Форма на обучение: редовно

ИЗГОТВИЛ: .....
(проф. д-р Галина Лардева)

АНОТАЦИЯ

История на изобразителното изкуство е дисциплина, която се изучава един семестър факултативно в бакалавърска степен на специалностите Педагогика на обучението по музика, Изпълнителско изкуство- класически инструменти и класическо пеене, Изпълнителско изкуство - поп и джаз, Българска народна хореография, Изпълнителско изкуство- народни инструменти и народно пеене.

Целта на курса е да се получат най-основни познания за етапите на развитие на процесите в историята на световното изобразително изкуство – от първите прояви на художествена дейност (праисторическото изкуство), през възникването на първите цивилизации (Шумер и Акад), източните цивилизации (Асирия, Вавилон, Персия), Древен Египет, античните цивилизации

(Гърция, Рим), византийското изкуство, Западноевропейското средновековно изкуство с различните им стилове и етапи, Ренесансовата епоха, изкуството на бароковата епоха, изкуството от Просвещението, стиловете от началото на 19 век, основните художествени течения от края на 19 век.

ПРОГРАМА НА КОНТРОЛНИТЕ ПРОВЕРКИ

Оценката на студентите по История на изобразителното изкуство се оформя въз основа на:

– устно изложение по изпитна програма

Устният изпит има до голяма степен цел да се изразят знанията на студента, като се подредят и систематизират в тяхната цялост и комплексност, както и да се обобщят впечатленията на преподавателя за индивидуалната работа на всеки изпитан.

КРИТЕРИИ ЗА ОЦЕНЯВАНЕ

Отлична и много добра оценка получават студентите, които:
– познават различни артефакти в исторически план и се ориентират в основните характеристики на епохи, контексти и художествени стилове;– умеят да анализират и синтезират резултатите на своите наблюдения;
– разполагат изучавания материал в съответния социокултурен контекст;
– умеят да се изказват ясно и аргументирано както в устно изказване, така и писмено, да формулират тези, да открояват специфичните проблеми;
– умеят да аргументират изложение и обобщение;
– притежават висока езикова и дискусионна култура и я развиват.
Решението за оценка между „отличен“ и „много добър“ е в зависимост от степента на усвоените и развитите знания и компетентности.
Добра и средна оценка получават студентите, които:
– разполагат със свод от фактологични натрупвания, който трябва да бъде достатъчен в бъдещата им работа на специалисти;
– успяват да следват логическата конструкция на поставените проблеми, но невинаги са в състояние да очертаят сами генезиса на даден проблем и да изградят работна хипотеза за неговото развитие;
– разбират същността на явленията и са в състояние да набележат основни принципи в тяхното формиране;
– разполагат с известни аналитични умения, но невинаги успяват да синтезират конкретните си наблюдения върху явленията и проблемите;
Решението за оценка между „добър“ и „среден“ е в зависимост от степента на усвоените и развитите знания и компетентности.